

/ — Φρατζέκος Διασίτης καὶ ἡ ἀδερφή μου ἡ Μαρία καὶ ἡ μητέρα μου γράφομε καὶ στέργο / με στὰ ὡς ἄνωθε. —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

811

Ἀγοραπωλησία

φ. 431^v

/ Φ 467

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 13/ τὴν σήμερον ἐνεφανί[στησαν] / εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ὁ μισέρ Ἀντώνιος Σκλαβοῦνος καὶ ὁ μισέρ [Φραν] / τζίκος Μπαδιάτης υἱὸς ποτὲ Παλατιανοῦ Μπαδιάτην λέγοντας ὁ εἰρημένος Φραντζέσ[κος] / τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὑρίσκεται ἀπὲ γονικόν του ἓνα κομμάτιν χωραφάκι με βουρλί / ες μέσαν εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀκρολειβαδιᾶς τὸ ὁποῖον κομμάτιν τὸ χωραφάκιν εἶναι ἓνα / με τὰ ἄλλα δύο μερδικὰ ὁποῦ ἐγόρασεν ὁ ἄνω λεγόμενος μισέρ Ἀντώνης ἀπὸ τὸν μπαμποῦ / τοῦ ἄνωθεν παιδίου τοῦ ποτὲ Φραντζέσκου Βαφτισμένου τώραν τὴν σήμερον τὸ αὐτὸν παιδὶν / ὁ Φραντζέσκος τὸ ἄνω εἰρημένον χωράφιν καθὼς εὑρίσκεται με τὶς βουρλίες ὁποῦ ἔχουν / μέσαν καὶ με πᾶσαν τος δικαίωματαν τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ πουλεῖ τον τοῦ ἄνωθεν / μισέρ Ἀντωνίου ο διὰ ρεάλια δέκα τρία ἦτοι νούμερο 13/ καθὼς ἐνσυνφωνήσασιν ἄνα / μετᾶξυν τος τὰ ὁποῖα δέκα τρία ρεάλια τὴν τιμὴν τοῦ αὐτοῦ πραμάτου τὰ ἐμέ / τρησεν ἐδῶν πρεζέντε ὁ ρηθεὶς μισέρ Ἀντώνης ὁ ἀγοραστής καὶ ἔλαβεν εἰς τὰς χεῖρας / του ὁ ἄνωθεν Φραντζέσκος ὁ πουλητὴς καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς / ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ ἄνωθεν πρᾶμα τοῦ τὸ παραδίνει εἰς τὰς χεῖρας του / νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγορά του καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέ / ναν γκαιρόν ὁποῦ νὰ ἤθελεν εὑρεθῇν τινὰς νὰ δώσῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαίωμα / ταν διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς πουλητὴς καὶ τὰ καλὰν του νὰ ντεφεν / τέρην καὶ νὰ μαντινιέρην εἰς κάθεν ἐνάντιον καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς / παρούσας πουλησίας βάζουν καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια 6 1/2/ ὁ / ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιουῖται πληρώνοντας τὴν μπένα καὶ μὴ πληρώνοντας ἢ παρῶν / νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον πλὴ εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας βάζουν καὶ ἄξι / ὁπιστους μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφουν ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Βασίλης ἱερεὺς Συρίγος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε.

- / — Τζάνες Γρίσπος μάρτυρας ως ἄνωθε :— —
 / — ὁ ἄνωθε Φραντζέκος Παδιάτης βεβαιώνει ως ἄνωθε καὶ διὰ μὴν ἔχη γράμματα /
 ἔβαλε ἐμένα τὸν Γιάκομο κ' ἔγραψα διὰ λόγου τοῦ Σουμαρίπας.
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

812

Συμβιβασμός

φ. 432^Γ

/ Φ 468

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Δικεβρίου 14/ εἰς
 τὸ σπῖτιν καὶ / μοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστησαν τὰ κάτωθεν δύο μέ-
 ρην τὸ ἐν μέρος ὁ / εὐγενέστατος ἀφέντης Τζάνες Κρίσπος τὸ δὲ ἕτερον μέρος ὁ
 κύρ Δημήτρης Θεω / νᾶς οἱ ὅποιοι λέσιν πῶς ὁ κύρης τοῦ ἄνωθεν κύρ Δημήτρη ὁ
 ποτὲ Ἰωάννης ὁ Θεωνᾶς / ἤθελε κάμει μία ἀλλαξία μετὸν ἄνωθεν ἀφέντη Γρίσπον
 εἰσὲ κάποια πρά / ματαν ὅπου εἶχασιν καὶ οἱ δύο τος εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀπεράθου
 οὐ διὰ νὰ τᾶχουσιν / πάντα παντοτινὰ / [κ]αθὼς γρά / [φ]ει ἡ γρα / φήν τος / τῶρα
 τὴν σήμερον ἦρθεν ὁ ἄνωθεν κύρ Δημήτρης ὁ υἱὸς τοῦ / ποτὲ Ἰωάννη Θεωνᾶ μετὰ ἓνα
 μαντάδον ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου ἀφέντη καπετὰν Τελλανά / βε καὶ ἤρισεν τὸν ἀφέντην
 τὸν Γρίσπον νὰ πάγην πέρα στὴ Νάγουςαν ποὺ εἶναι τὰ / καράβια ὁ δὲν ἀφέντης ὁ
 Γρίσπος διὰ νὰ τοῦ λείψουν οἱ ὁξοδες καὶ τὰ περικοῦλα / τῆς θαλάσσης ἐθέλησεν
 καὶ ἤπεσεν σὲ συνίβασιν μετὸν ἄνωθεν κύρ Δημήτρη ὃ / τιν νὰ πάρη πᾶσα εἰς τὸ
 πρᾶμαν τοῦ ἡγού ἐκεῖνο ὁποῦδωκε ὁ ἀφέντης ὁ Γρίσπος / τοῦ Θεωνᾶ νὰ τὸ πάρη
 πάλι καὶ κεῖνο ποῦδωσεν ὁ Θεωνᾶς τοῦ ἀφέντη τοῦ Γρίσπου / νὰ τὸ πάρη πάλι ὁ
 Δημήτρης ὡς κληρονόμος τοῦ κυροῦν τοῦ ἔτζι ἐπομείνασιν κοντέ / τοι καὶ τὰ δύο
 μέρη πλὴ νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς Δημήτρης νὰ πάγη νὰ καὶ / μὴ τὸν τράφον
 πετροτοίχιν / ἀπὸ κεῖ ποὺ / τὸν ἔχαλά / σασιν / καθὼς ἦτον ἀπὸ ἄνα μπρῶτον.
 Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν βά / ζουν καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.
 / — Μανώλης Μετρηνὸς μάρτυρας —
 / — Γεώργης Κατζιγιάννης μάρτυρας —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

